

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 9T/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010518
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Dziak
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2023:2317010518.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Dziaka a členov senátu J. T. O. D.. N. I., v trestnej veci obžalovaných: 1) K. D. a 2) K. Q., pre [v prípade obžalovaného 1)] zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a pre [v prípade obžalovaného 2)] prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (všetko Trestného zákona účinného v čase skutku), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.11.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný 1) K. X. Q. V. I. Q. O. C. D. Ú. U. X. J., W.. D., R.. XX.XX.XXXX C. Z., D. A.. Š. XXXX/X, XXX XX I., I. W.,

a

obžalovaný 2) K. Á. W. X. V. Q. O. J. O. T. V. Š., W.. Q., R.. XX.XX.XXXX C. Z., H. T. N. A. I. Č.. XXX, V.. Z., I. W., R. I. U.K. O. N. R. B. Č.. X, I., I. W.,

sa uznávajú za vinných, že

po spoločnej dohode dňa 31.07.2016 v čase približne o 01:00 hod. v obci Š. preskočili vonkajšie oplotenie neobývaného rodinného domu č. XXX, dostali sa do dvora tohto domu, odkiaľ prešli do záhrady a cez už rozstrihnutý otvor v plote drôteného oplotenia sa dostali do záhrady rodinného domu č. XXX, odkiaľ sa presunuli do dvora s úmyslom odcudzit' odtiaľ medené káble z hospodárskej budovy nachádzajúcej sa v zadnej časti dvora patriace A. D., kde ich vyrušila majiteľka nehnuteľnosti K. D., R.. XX.XX.XXXX, pričom K. Q. bol dňa 20.02.2015 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/178/2014 zo dňa 20.02.2015, právoplatný dňa 20.02.2015, a obžalovaný K. D. tak konal v súvislosti s tým, že s ohľadom na vek a status poškodenej, t. j. že sa jedná o osobu vyššieho veku a blízku osobu, neočakával z jej strany žiaden odpor,

teda

obžalovaný 1) K. D.

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal voči chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku;

obžalovaný 2) K. Q.

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného;

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo;

čím spáchali

obžalovaný 1) K. D.

- zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona;

obžalovaný 2) K. Q.

- prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona;

- prečin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, všetko Trestného zákona účinného v čase skutku.

Za to sa

odsudzujú:

Obžalovaný 1) K. D.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok č. 1 o treste týkajúci sa skutku č. 1 v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017 - 273 zo dňa 28.06.2017, právoplatný dňa 28.06.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a taktiež § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný 2) K. Q.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022 - 549 zo dňa 08.02.2023, právoplatný čo do viny a trestu dňa 08.02.2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. h) Trestného zákona, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný a zároveň súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta podala dňa 22.12.2016 na tunajší súd obžalobu č. X N. XXX/XX/XXXX - XX zo dňa 21.12.2016 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného 1) K. D. a obžalovaného 2) K. Q., a to v prípade obžalovaného 1) K. D. pre zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a v prípade obžalovaného 2) K.W. Q. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v prípravnom konaní a aplikujúc príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku.

Po nateraz poslednej zmene v zložení senátu (dňa 05.05.2022, č. I. 432) súd prejednal vec postupom podľa § 277a Trestného poriadku (obaja obžalovaní nesúhlasili so zmenou v zložení senátu, č. I. 489 a č. I. 517) na jednom termíne hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 (predošlé termíny po nateraz poslednej zmene v zložení senátu neboli z procesných dôvodov uskutočnené), v ktorého závere vyhlásil odsudzujúci rozsudok.

Termín hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 vykonal súd v neprítomnosti obžalovaného 1) K. D. v zmysle § 255 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 252 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku, nakoľko k danému postupu súdu boli splnené procesné podmienky. Obžaloba bola danému obžalovanému riadne doručená (č. I. 114), mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní (č. I. č. I. 19 až 23), boli dodržané ustanovenia o vyšetovaní, bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetovania (č. I. 102), podľa zistení súdu z aktuálnej lustrácie ZVJS (ku dňu 06.11.2023 sa nenachádzal v evidencii) nebol vo väzbe/VTOS, pričom v prejednávanej veci nejde v jeho prípade o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica by prevyšovala desať rokov (horná hranica je 8 rokov - § 194 ods. 3 Trestného zákona), na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti bol upozornený v riadne a včas doručovanom predvolaní (tak v minulosti - napr. č. I. 463 a 479, ako i v nateraz poslednom predvolaní - č. I. 572 a 573); súd mu predvolanie (naposledy doručené fikciou doručenia) doručoval na súdu posledne známu doručovaciu adresu (č. I. 19, č. I. 489, č. I. 537, č. I. 546; inú doručovaciu adresu aktuálne tento obžalovaný súdu neoznámil, aj keď na túto povinnosť bol riadne upozornený - vid' č. I. 20). Súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti tohto obžalovaného, ktorý jednoznačne mal a má vedomosť o tomto trestnom konaní, neparticipácia z jeho strany bola a je len jeho rozhodnutím (inému záveru spis nenasvedčuje), ktorého procesné následky boli v podobe prejednania veci bez jeho prítomnosti.

Na predmetnom termíne hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 prokurátorka v rámci prednesu obžaloby vykonala jej úpravu - v skutkovej vete opravila chybné uvedenie spisovú značku z 3T/104/2014 na 3T/178/2014 a skutkovú vetu v závere doplnila slovami „... a obžalovaný K. D., tak konal v súvislosti s tým, že s ohľadom na vek a status poškodenej, t. j. že sa jedná o osobu vyššieho veku a blízku osobu, neočakával z jej strany žiaden odpor“; tiež upravila právnu vetu skutku u obžalovaného 2) K. Q. tak, že za slová „malú škodu“ doplnila dovtedy chybné absentujúce slová „hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený“ (zvyšok vety zostal bez zmeny).

Na termíne hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 obžalovaný 2) K. Q., po prednesení obžaloby (po jej úprave, ako je uvedené vyššie) postupom podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku, pred vykonaným akýmkoľvek dokazovaním, učinil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásenie o vine (skutok oľutoval, ospravedlnil sa poškodenej), ktoré jeho vyhlásenie súd vzápätí (nakoľko k tomu nevidel zákonné procesné prekážky a nakoľko tomu nasvedčoval aj obsah spisu) prijal (§ 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku). Taký postup súdu bol plne v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave ako súdu odvolacieho (vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/59/2022 - 738 zo dňa 20.09.2022, v zmysle ktorého obžalovaný môže disponovať svojím právom na vyhlásenie viny do skončenia dokazovania, t. j. vyhlásenie viny v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku možno urobiť na súde prvého stupňa až do skončenia dokazovania). Taký postup nie je ani na ujmu obžaloby, nakoľko tá takýmto postupom zaznamenáva úspech čo do unesenia dôkazného bremena v otázke viny.

Napriek tomu, že v minulosti v tomto konaní (pred predošlým senátom) učinili obaja obžalovaní vyhlásenie o svojej nevine (č. I. 251 - 252), nebolo podľa názoru súdu procesnej prekážky pre (i) obžalovaného 2) K. Q. učiť na termíne hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 vyhlásenie o vine a

(ii) pre súd také vyhlásenie prijať (§ 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku). Ako je už uvedené vyššie, obžalovaný môže urobiť vyhlásenie o vine až do skončenia dokazovania, pričom podľa názoru súdu môže zmeniť svoje predošlé vyhlásenie o nevine na vyhlásenie o vine/nepopretí skutku [§ 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku]. Výklad § 277a ods. 2 Trestného poriadku, ktorý by takýto postup neumožňoval po nesúhlase obžalovaného so zmenou v zložení senátu v zmysle § 277a ods. 1 Trestného poriadku, by bol podľa názoru súdu výkladom nesprávnym, nakoľko by nelogickým spôsobom zužoval práva obžalovaného na učinenie vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku na „novom“ hlavnom pojednávaní (len z dôvodu zmeny senátu, pričom je právom obžalovaného žiadať, aby vec prejednal „nový“ senát odznova a bezprostredne tak vnímal vykonané dokazovanie vo veci) a tým i z toho derivujúcu výhodu obžaloby v podobe unesenia dôkazného bremena v otázke viny. Správny výklad ustanovenia § 277a ods. 2 Trestného poriadku je podľa názoru súdu taký, že neumožňuje pri opätovnom vykonaní hlavného pojednávania z dôvodu nesúhlasu obžalovaného so zmenou v zložení senátu (§ 277a ods. 1 Trestného poriadku) jedine zmenu pôvodného vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku na vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku (t. j. „z viny na nevinu“); opačná zmena (t. j. „z nevinu na vinu/nepopretie skutku“) možná podľa názoru súdu je, aj pri postupe podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku.

Súd teda na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie k vine len u obžalovaného 1) K. D.. U oboch obžalovaných vykonal dokazovanie ohľadne trestu/ochranného opatrenia. Ohľadne náhrady škody nie, žiadna uplatnená nebola (poškodená aj na termíne hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 vyhlásila, že žiaden nárok na náhradu škody neuplatňuje).

Pred súdom vykonané dokazovanie. Nakoľko súd konal v neprítomnosti obžalovaného 1) K. D., postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, ktorú učinil v procesnom postavení obvineného (a to dňa 07.10.2016 na č. l. 19 až 23). Z prečítaného vyplynulo (zostručené), že obžalovaný 1) K. D. sa ku skutku doznal a úprimne ho oľutoval. Uviedol, že s obžalovaným 2) K. Q. sa dohodol, že pôjdu do Š. k babke obžalovaného 1) K. D., u ktorej vedel, že má jeho strýko uschované medené káble, pričom ich ukradnú a následne predajú. Išli tam na aute obžalovaného 2) K. Q. (Renault červenej farby). Na nehnuteľnosť poškodenej sa dostali cez vedľajšiu neobývanú nehnuteľnosť (na ktorú sa dostali preskočením cez bránu) cez diery v plote, a tak sa dostali cez záhradu na dvor poškodenej. Medené káble boli v bývalej maštali. Obžalovaný 1) K. D. išiel ku dverám maštale, obžalovaný 2) K. Q. pokračoval ďalej do dvora, asi zistiť, či sa tam nenachádza niečo ďalšie na odcudzenie. V tom začul nejaký hluk, zľakol sa, ušiel tou istou cestou, ako sa na dvor dostali a schoval sa vo vedľajšej záhrade neobývanej nehnuteľnosti. Obžalovaného 2) K. Q., ako sa on neskôr dozvedel, tam chytili policajti. Keď sa situácia upokojila, odišiel odtiaľ preč. Nič vtedy neukradli, nestihli. U starých rodičov bol prvýkrát kradnúť. Svoj čin oľutoval, poškodenej sa ospravedlnil.

Nakoľko obžalovaný 2) K. Q. po tom, čo súd prijal jeho vyhlásenie viny, odmietol vo veci vypovedať (využil svoje právo), súd postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, ktorú učinil v procesnom postavení obvineného (zo dňa 21.11.2016 č. l. 26 až 30). Z prečítaného vyplynulo (zostručené), že obžalovaný 1) K. D. mu dňa 30.07.2016 okolo 23hod. písal SMS-ku, či by ho hodil do Š., nakoľko si odtiaľ potrebuje niečo vziať. Na otcovom vozidle Renault bordovej farby, spolu so svojou družkou W. D., vyzdvihol obžalovaného 1) K. D.U., ktorý im povedal, že ide ku svojej babke vziať nejaké detské autíčko, ktoré chce prediť a aj im ho ponúkol na predaj. Obžalovaný 2) K. Q., nakoľko s družkou čakali dieťa, prejavil záujem, chcel autíčko vidieť. Prišli k domu babky obžalovaného 1) K. D., ten dvakrát zazvonil, keď nik neotváral, kľúčom otvoril bránu a vošli do dvora (jeho družka, W. D., ostala pri aute). Obžalovaný 1) K. D. svietil telefónom, nakoľko všade bola tma, išiel k vchodovým dverám do domu. Zrazu však niečo počul, vrátil sa k vchodovej bráne, no asi niečo zbadal na ulici a začal utekať smerom do záhrady. Obžalovaný 2) K. Q. na neho kričal, prečo uteká, no neodpovedal, a keďže vyťušil niečo zlé a si myslel, že uteká asi preto, že zbadal policajtov, rozbehol sa za ním, nakoľko má podmienku. Obžalovaný 1) K. D. sa mu stratil vo vedľajšej záhrade, do ktorej prešiel cez diery v plote. Nakoľko na obžalovaného 2) K. Q. zo záhrady babky obžalovaného 1) K. D. na neho zasvietili svetlá s tým, že je to polícia, cez diery v plote sa vrátil do dvora poškodenej a tam ho zobrali policajti. Uviedol ešte, že nevedel, že sa dopustil niečoho zlého, on si šiel len obzrieť autíčko, ktoré mu na predaj ponúkol obžalovaný 1) K. D.. Nevedel, že obžalovaný 1) K. D. tam má zakázané chodiť, veď mal kľúč, pokiaľ obžalovaný 1) K. D. tvrdil, že tam išli kradnúť, tak to si vymyslel, tiež nie je pravda, že by sa tam dostali z vedľajšej nehnuteľnosti, kde mali preskočiť bránu. O diere v plote nevedel, videl ako cez ňu beží obžalovaný 1) K. D., bežal teda za ním.

Súd vyslúchol svedkyňu-poškodenú K. D. [starú matku obžalovaného 1) K. D.U.]. V úvode termínu hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 uviedla, že žiadnu škodu neuplatňuje. V rámci svojho svedeckého výsluchu pred súdom uviedla, že deň predtým na dvore zistila podľa stôp od topánok, že tam bol pohyb, nakoľko svoju záhradu si dôkladne pozná. Majú tam hospodársku miestnosť, kde boli rôzne veci uskladnené, ktoré im deti podonášali na uskladnenie. Zamknuté to bolo na visiaci zámok, ale ten bol prestrihnutý. Chcela vyčkat' a zistiť, kto tam chodí, tak sa schovala na vonkajšej toalete, no ako sa zvečeralo, premohol ju strach a šla radšej dnu. Pred bránku dala rínu, aby začula pohyb, keď niekto príde, cez otvorené okno. Pripravila si číslo 158 na mobil. Bolo asi pol 1 v noci, keď niekto zazvonil od ulice. Zavolała dcére a podľa jej rady zavolała políciu. Videla, ako niekto na záhrade svieti mobilom. Policajti prišli rýchlo, preto oni nestihli nič zobrať. Čo mali v úmysle brať, to svedkyňa-poškodená nevie. Až neskôr sa od obžalovaného 2) K. Q. dozvedela, že išiel po autíčko, to je tam dodnes. Chcela len, aby sa cez toto konanie chlapcom pohrozilo, že sa to nerobí. Tie osoby boli obaja obžalovaní. Videla ich cez okno. Čakala ich od ulice, ale oni išli odzadu. Policajti chytili obžalovaného 2) K. Q. na mieste, obžalovaný 1) K. D. ušiel. Uskladnené tam boli rôzne veci, aj medené káble, patrili synovi. Obžalovaný 1) K. D. o tom vedel. Obžalovaný 1) K. D. nemal zákaz k nim chodiť. Na výslovnú otázku obhajkyne obžalovaného 2) K. Q. svedkyňa-poškodená uviedla, že nedáva súhlas na stíhanie obidvoch obžalovaných, pokiaľ ide o trestný čin krádeže a porušovania domovej slobody. Pokiaľ ide o potrestanie obžalovaných, nič také nežiada, chcela len, aby im bolo pohrozené. Po prečítaní časti jej výpovede z prípravného konania [postup podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku, kedy vypovedala dňa 04.10.2016 aj to, že (i) obžalovaný 1) K. D. mal zákaz k nim chodiť, nakoľko už v minulosti im z dvora ukradol nejaké veci, ktoré skutočnosti však na políciu nehlásili, a že (ii) nemal vyslovene zakázané k nim chodiť, ale vedel, že k nim nesmie chodiť, nakoľko v minulosti im nejaké veci pokradol, a ak by k nim cez deň prišiel, slušne by ho požiadala, aby odišiel, a ak by odmietol odísť, zavolała by políciu] pred súdom uviedla, že už si to nepamätá, bolo to v roku 2016, pripúšťa, že to asi povedala pred políciu, vyslovene zákaz k nim chodiť mu nedávala, avšak vedel, že k nim nemá chodiť, keď nie sú doma; pripúšťa však, že vtedy povedala, že mal zákaz k nim chodiť.

Súd vyslúchol aj svedkyňu J. J. (rod. D.), ktorej výsluch navrhol obžalovaný 1) K. D.. Pred súdom uviedla, že k veci vie uviesť len toľko, že v ten večer jej volala sesternica, že čo sa stalo, tak tam prišla aj s manželom. U babky, teda poškodenej, nemala žiadne veci uskladnené. Ani žiadne veci, ktoré by chcela predať. Svedkyňa uviedla, že si už nepamätá, či brata, teda obžalovaného 1) K. D., kontaktovala, aby išiel navštíviť poškodenú. Ona ani jej brat, teda obžalovaný 1) K. D., nemali zákaz navštevovať poškodenú, resp. o tom svedkyňa nevie.

Postupom podľa § 252 ods. 5 Trestného poriadku v spojení s § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, za súhlasu procesných strán, kedy súd nepovažoval osobný výsluch za potrebný a výsluch v prípravnom konaní sa vykonal spôsobom zodpovedajúcim Trestnému poriadku, a nakoľko konal v neprítomnosti obžalovaného 1) K. D., tak bez potreby jeho súhlasu, súd prečítal zápisnicu o skoršom výsluchu svedkyne W. D. z prípravného konania zo dňa 22.11.2016 (č. I. 50 až 52). Z prečítaného vyplynulo (zostručnené), že je družkou obžalovaného 2) K. Q., majú spolu dieťa. Koncom mesiaca 07/2016 bola s ním vonku na aute Renault červenej farby, keď v nočných hodinách v I. stretli obžalovaného 1) K. D., ktorý si k nim prisadol do auta a ponúkol obžalovanému 2) K. Q. na predaj detské autíčko, keďže súrne potreboval peniaze, pričom sa dohodli, že mu ho ukáže, má ho u svojej babky. Do Š.X. prišli okolo polnoci, ona ostala čakať pri aute, obaja obžalovaní išli k rodinnému domu. Zazvonili na zvonček a keď nik neotváral, obžalovaný 1) K. D. zrejme kľúčmi otvoril bránku (na tú vzdialenosť to nevidela, nevidela, že by mal kľúče od brány) a oni vošli do dvora. O pár minút prišla polícia, nevedela, čo sa deje, neskôr zistila, že polícia chytila obžalovaného 2) K.W. Q. v tom dvore. Obžalovaný 2) K. Q. tam podľa svedkyne nešiel kradnúť, chcel si pozrieť detské autíčko.

Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením nasledovných listín:

- na č. I. 58 až 64a zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou (obsahuje situačný popis miesta činu, diery v oplotení v záhrade, hospodárskych budov slúžiacich ako sklady, pri bránke do záhrady položená rína atď.);
- na č. I. 65 výpis z listu vlastníctva žalovaným skutkom dotknutej nehnuteľnosti (bezpodielovým spoluvlastníkom bola v rozhodnom čase poškodená);

- na č. I. 71 až 80 starší výpis z evidencie priestupkov ohľadne obžalovaného 1) K. D. za obdobie od 01/2013 do 09/2016 (30 záznamov, v prevažnej väčšine priestupky v cestnej premávke, no i proti verejnému poriadku);
- na č. I. 81 až 99 starší výpis z evidencie priestupkov ohľadne obžalovaného 2) K. Q. za obdobie od 03/2012 do 09/2016 (57 záznamov, taktiež v prevažnej väčšine priestupky v cestnej premávke, no i proti verejnému poriadku);
- na č. I. 100 až 101 staršie správy z mesta I. a obce A. I. ohľadne povesti obžalovaného 1) K. D.U. a obžalovaného 2) K. Q. (len všeobecné stručné informácie/údaje o obžalovaných bez vyššej relevancie pre účely tohto rozsudku);
- aktuálny odpis registra trestov obžalovaného 1) K. D. zo dňa 06.11.2023 (7 záznamov, za úmyselnú rôznorodú trestnú činnosť, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol; ukladané mu boli okrem alternatívneho peňažného trestu podmiennečné i nepodmiennečné tresty odňatia slobody, tiež trest zákaz činnosti viesť motorové vozidlá; pred tu žalovaným skutkom nebol vo výkone trestu odňatia slobody, až neskôr; s ohľadom na záznam č. 2 odpisu registra trestov sa tu žalovaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia; v čase po tu žalovanom skutku mu pribudli 4 odsúdenia v rokoch 2017, 2020 a 2021; úmyselnú trestnú činnosť páchal aj po tu žalovanom skutku, dokonca aj krátko po podmiennečnom prepustení z VTOS - viď záznam č. 5 a 6 odpisu registra trestov);
- aktuálny odpis registra trestov obžalovaného 2) K. Q. zo dňa 06.11.2023 (6 záznamov, z toho pri troch sa na neho aktuálne hľadí, akoby odsúdený nebol; v minulosti mu boli ukladané podmiennečné tresty odňatia slobody za rôznu, aj majetkovú úmyselnú trestnú činnosť, tiež mu bolo v niektorých prípadoch upustené od uloženia súhrnného trestu s odkazom na toho času už zahladené odsúdenia; tu žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v zmysle záznamu č. 3 odpisu registra trestov, ktorý záznam je však už toho času zahladený; s ohľadom na záznam č. 6 prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu; pred záznamom č. 6 z roku 2023 je predchádzajúci záznam č. 5 z roku 2015);
- aktuálna lustrácia z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ohľadne obžalovaného 1) K. D. ku dňu 06.11.2023 (7 záznamov; od roku 2019 v cestnej premávke, vrátane jazdy bez dokladu v čase zákazu, tiež záznam proti verejnému poriadku, na úseku civilnej ochrany);
- aktuálna lustrácia z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov ohľadne obžalovaného 2) K. Q. ku dňu 06.11.2023 (5 záznamov; proti majetku v roku 2015, následne v cestnej premávke resp. porušenie povinnosti mať uzavreté povinné zmluvné poistenie);
- aktuálna lustrácia ZVJS ohľadne obžalovaného 1) K. D. (ku dňu 06.11.2023 sa nenachádzal v evidencii);
- aktuálna lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovaného 1) K. D. ku dňu 06.11.2023 (za ostatné dva roky pracovne činný vo VTOS v roku 2022, tiež na slobode v roku 2023 zopár mesiacov);
- aktuálna lustrácia zo Sociálnej poisťovne ohľadne obžalovaného 2) K. Q. ku dňu 06.11.2023 (bez záznamu; podľa vyjadrenia obhajoby z dôvodu toho, že s rodinou žije v Anglicku, kde je riadne pracovne činný);
- lustrácia v databáze súdov ohľadne obžalovaného 1) K. D. ku dňu 06.11.2023 (podľa zistení súdu, žiadne trestné konanie nebráni vyhláseniu tohto rozsudku);
- lustrácia v databáze súdov ohľadne obžalovaného 2) K. Q. ku dňu 06.11.2023 (podľa zistení súdu, žiadne trestné konanie nebráni vyhláseniu tohto rozsudku);
- pripojený spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022 ohľadne obžalovaného 2) K. Q. [rozsudkom zo dňa 08.02.2023, právoplatný totožný deň, bol tento obžalovaný odsúdený za prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok; s ohľadom na časové súvislosti tam spáchaného skutku v 08/2015 a tu žalovaného skutku z 07/2016 bolo potrebné v tomto prípade uvažovať o ukladaní súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona];
- pripojený spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017 (predstavujúci záznam č. 4 odpisu registra trestov) ohľadne obžalovaného 1) K. D. [rozsudkom zo dňa 28.06.2017, právoplatný totožný deň, bol odsúdený za dva skutky, a to z 06.01.2017 a 05.-06.04.2016, pričom s ohľadom na (i) záznam č. 3 odpisu registra trestov tohto obžalovaného a právoplatnosť tam uvedeného trestného rozkazu - vydaný 13.04.2016, právoplatný totožný deň, (ii) dátum tu žalovaného skutku - 31.07.2016, bolo potrebné v tomto prípade uvažovať o ukladaní súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k výroku v bode 1 predmetného rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017 zo dňa 28.06.2017, právoplatný totožný deň; predmetné odsúdenie v bode 1 daného rozsudku bolo za zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v

súbehu s prečinom porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečinom poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona];

- na č. I. 582 správa z mesta Sereď o povesti obžalovaného 1) K. D. zo dňa 06.11.2023 (len všeobecné stručné informácie/údaje o obžalovaných bez vyššej relevancie pre účely tohto rozsudku).

Po takto vykonanom dokazovaní iné návrhy na vykonanie dokazovania už neboli.

Konečné návrhy/záverečné reči procesných strán. Prokurátorka právom záverečnej reči uviedla, že pokiaľ ide o obžalovaného 2, vzhľadom na vyhlásenie viny, ktoré súd prijal, ho navrhla uznať za vinného v zmysle podanej a na termíne hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 upravenej obžaloby, a uložiť mu podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej zvýšenej sadzby s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu aspoň 3 roky, to za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 08.02.2023, sp. zn. 1T/32/2022. Pokiaľ ide o obžalovaného 1, vzhľadom na vykonané dokazovanie je prokuratúra názoru, že jeho vina bola preukázaná, a preto navrhla, aby ho súd uznal za vinného v zmysle podanej a na termíne hlavného pojednávania dňa 08.11.2023 upravenej obžaloby a uložil mu, berúc do úvahy § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici sadzby v trvaní 4 roky a 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, a aby súd zároveň zrušil výrok o treste v bode 1 rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017 zo dňa 28.06.2017.

Obhajkyňa obžalovaného 2) K. Q. právom záverečnej reči uviedla, že vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovaného 2) K.W. Q. ho obhajoba navrhuje uznať ho za vinného v zmysle obžaloby. Pokiaľ ide o ukládanie trestu, poukázala na dĺžku konania, skutok je starší viac než 7 rokov, kedy z dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a Ústavy Slovenskej republiky plynie, že pri konaniach, ktoré sa vedú 6 a viac rokov, je nevyhnutné mimoriadne zníženie trestu. Navyše, vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní je možné prirovnať ku konaniu o dohode o vine a treste, kedy však na rozdiel od takého konania obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevie, aký trest mu bude uložený, preto o to viac je potrebné aplikovať § 39 ods. 4 Trestného zákona. Obžalovaný 2) K. Q. od posledného skutku vedie riadny život, čo vyplýva z odpisu registra trestov, stará sa o svoju rodinu, a je legálne pracovne činný v Anglicku. Obhajoba preto navrhla, aby súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, nakoľko vzhľadom na odstup času ide o trest postačujúci.

Obžalovaný 2) K. Q. právom záverečnej reči uviedol, že ľutuje svoje konanie, právo posledného slova nevyužil.

K vine obžalovaného 1) K. D.U. a obžalovaného 2) K. Q.Š.. Otázka viny obžalovaného 2) K.W. Q. za žalovaný skutok bola z pohľadu súdu vyriešená vyhlásením viny tohto obžalovaného [§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], ktoré vyhlásenie súd prijal (ako je už uvedené vyššie).

Zločinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona sa páchatel dopustí, ak po spoločnej dohode so spolupáchateľom neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá a svoj čin spácha voči chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku. Z vykonaného dokazovania pre súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, berúc do úvahy vykonané dôkazy jednotlivo, no tiež v ich vzájomnej súvislosti, že obžalovaný 1) K. D., po spoločnej dohode s obžalovaným 2) K. Q., chcel a aj neoprávnene vnikol do obydlia poškodenej (svojej starej matky), i keď vedel, že k nej chodiť nemá, konajúc tak v priamom úmysle [§ 15 písm. a) Trestného zákona], pričom status poškodenej ako jemu blízkej osoby, o veku ktorej jemu blízkej osoby mal ako jej vnuk vedomosť (t. j. že má viac ako 60 rokov) bol jednoznačne tiež dôvodom jeho konania (podľa názoru súdu trestný čin spáchal práve v súvislosti s uvedeným statusom poškodenej), kedy neočakával z jej strany žiaden (prípadný) reálny odpor (ktorý by mohol jeho cieľu zamedziť). Skutok podľa vykonaného dokazovania spáchal v spolupáchateľstve s obžalovaným 2) K. Q..

Vina obžalovaného 1) K. D. totiž plynie najmä z (i) doznania sa tohto obžalovaného v prípravnom konaní, ktoré bolo prečítané na hlavnom pojednávaní (i keď v neskoršom konaní vinu popieral, viď napr. jeho podanie na č. I. 151), (ii) z vyjadrenia poškodenej [jeho starej matky; obžalovaný 1) K. D. u nej z dôvodu predošlých krádeží vítaní nebol, ak by k nej prišiel a dobrovoľne neodíšiel, volala by políciu], (iii) vyjadrenia svedkyne [sestry obžalovaného 1) K. D.; žiadne autíčko na predaj u poškodenej uskladnené nemala, ako uvádzal tento obžalovaný v jeho podaní na č. I. 151], (iv) z na hlavnom pojednávaní prečítanej výpovede (spolu)obžalovaného 2) K. Q. a svedkyne W. D. z prípravného konania (umiestňujú obžalovaných do času a miesta žalovaného skutku), tiež z (v) ostatných vykonaných dôkazov (najmä obhliadka miesta činu); bez významu v tomto smere nie je ani následné vyhlásenie viny obžalovaným 2) K.W. Q. v závere súdneho konania. Sám obžalovaný 1) K. D. sa v prípravnom konaní priznal ku skutku, úprimne ho ofutoval (i keď neskôr v konaní zmenil postoj a tvrdil svoju nevinu, ako vyplýva zo spisu). Z výsluchu poškodenej vyplynulo, že obžalovaný 1) K. D. nemal súhlas na vstup do jej obydľia, nebol u nej vítaný pre predošlé krádeže (i keď u nej po vyše 7 rokoch od skutku badať zmiernenie jej postoja k celej veci, keď teraz tvrdí, že si ani neželá postih obžalovaných), t. j. predtým u nich kradol, a ak by ho zbadala a on by nechcel odísť, volala by políciu. Ak by obžalovaný 1) K. D. mal jej súhlas na vstup do obydľia a išiel by tam s obžalovaným 2) K. Q. skutočne ukázať mu autíčko na predaj, je potom iracionálny jeho postup taký, že sa k nej vybral pod rúškom tmy, uprostred noci, cez záhradu a diery v plote (súd neveril tvrdeniam, že išli cez bránku s kľúčom; poškodená totiž vypovedala, že spredu nešli, nakoľko páchatelov čakala; ak zvonili, o čom vypovedala aj poškodená, zrejme za účelom presvedčenia sa, či ona spí alebo je doma), pričom následne pri odhalení (bez ukázania sa a vysvetlenia situácie svojej starej matke) ušiel [vo výsledku úspešnejšie než políciou prichytený obžalovaný 2) K.W. Q.]. V tomto smere teda súd neveril informáciám plynúcim z prečítaných výpovedí obžalovaného 2) K. Q. (ostatne, medzičasom ten zmenil postoj a doznal sa ku skutku a trestnej činnosti) a svedkyne W. D., že obžalovaní išli po autíčko riadne cez bránku s kľúčom. Dané je v priamom rozpore s prečítanou výpoveďou obžalovaného 1) K. D. tiež s výpoveďou poškodenej, a ak by tomu tak bolo, poškodená by nevolala v strachu políciu a on by nemal dôvod ujsť bez ukázania sa. Čo je však možné z týchto všetkých výpovedí vyabstrahovať je to, že situujú skutok do miesta a času tak, ako obžaloba (miesto a čas skutku teda v podstate sporné neboli), ich základ je teda pravdivý a podporuje závery súdu o vine obžalovaného 1) K. D. [samozrejme tiež obžalovaného 2) K.W. Q.]. Obžalovaný 1) K. D. žiadal v konaní vypočuť (č. I. 151) svoju sestru, J. J. (rod. D.), ktorej výpoveď podľa názoru tohto obžalovaného mala potvrdiť obhajobnú verziu „s predajom autíčka“. Súd túto svedkyňu vypočul, no tá uviedla, že u starej matky nemala uskladnené žiadne veci, ani také, ktoré by chcela predaj (nepotvrdila tak obhajobnú verziu „s autíčkom“); síce nemala vedomosť o zákaze jej brata, obžalovaného 2) K. D. navštevovať ich starú matku (poškodenú), dané neznamena, že taký zákaz neexistoval (jeho existencia vyplynula z výsluchu samotnej poškodenej, ako je už uvedené vyššie). Vykonané dokazovanie jednoznačne podporuje obžalobu - obžalovaní pod rúškom tmy uprostred noci neoprávnene vnikli do obydľia poškodenej, s cieľom kraďnúť (obhajobné tvrdenia sa nepotvrdili, navyše sú nelogické).

Pre úplnosť súd uvádza, že sprvoti v trestnom konaní obžalovaný 1) K. D. sa k trestnej činnosti doznával, obhajobnú „legendu“ s autíčkom použil ako prvý obžalovaný 2) K. Q., ktorú neskôr prevzal obžalovaný 1) K. D. (viď napr. č. I. 151). Túto obhajobnú „legendu“ však v závere súdneho konania obžalovaný 2) K. Q. zanechal a učinil vyhlásenie o vine. Obhajobnej „legende“ o autíčku nenasvedčuje žiaden vykonaný dôkaz, ani logické uvažovanie o informáciách, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania. Práve naopak, obžalobnej verzii plne nasvedčuje vykonané dokazovanie, tiež priznanie sa oboch obžalovaných, u každého v inom štádiu konania.

Pokiaľ v súčasnosti poškodená [K. D., stará matka obžalovaného 1) K. D.] uvádza, že v zmysle § 211 Trestného poriadku nesúhlasí s trestným stíhaním obžalovaných, tak u obidvoch je dané vyhlásenie bez právnej relevancie, nakoľko (i) z vykonaného dokazovania nevyplýva (a poškodená to ani netvrdila), že by obžalovaný 2) K. Q. bol osobou, voči ktorej by ona ako svedok mala právo odoprieť výpoveď (§ 211 Trestného poriadku), a (ii) pokiaľ ide o obžalovaného 1) K. D. (ktorému je poškodená starou mamou) ustanovenie § 211 Trestného poriadku v čase tu žalovaného skutku neobsahovalo v rámci výpočtu trestných činov, kde sa vyžaduje na trestné stíhanie súhlas poškodeného, aj trestný čin porušovanie domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona - do daného výpočtu sa predmetný trestný čin doplnil (prostredníctvom zákona č. 214/2019 Z. z.) s účinnosťou od 01.08.2019, kedy v zmysle prechodného ustanovenia zakotveného v § 567p Trestného poriadku konanie začaté pred 01.08.2019, v ktorom bola podaná obžaloba alebo návrh dohody o vine a treste, sa dokončí podľa predpisov účinných do 31.07.2019; v tomto trestnom konaní bola obžaloba podaná v roku 2017. Vyjadrenie nesúhlasu s

trestným stíhaním obžalovaných učinené na hlavnom pojednávaní dňa 08.11.2023 zo strany poškodenej je tak bez právnej relevancie.

Pre úplnosť súd uvádza, že v žalovanom skutku, ktorý bol súdom kvalifikovaný u obžalovaného 2) K. Q. ako súbeh dvoch prečinov, nevidel ani v jednom z nich závažnosť nepatrnú (§ 10 ods. 2 Trestného zákona), najmä s ohľadom na osobu obžalovaného 2) K. Q., ktorý ako osoba v minulosti pred tu žalovaným skutkom už viackrát súdne trestaná, aj za majetkovú trestnú činnosť, sa tu žalovanej trestnej činnosti dopustila úmyselne [úmysel priamy - § 15 písm. a) Trestného zákona].

K trestu obžalovaného 1 a obžalovaného 2. Z dôvodu ustálenia viny obžalovaného 1) K. D. na základe vykonaného dokazovania, pre ukládanie trestu bolo potrebné s ohľadom na informácie plynúce z (i) odpisu registra trestov a (ii) pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017 aplikovať ustanovenia Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu. Tu žalovaného skutku sa dopustil dňa 31.07.2016, s ohľadom na odsúdenie v bode 1 rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017 (predstavujúci záznam č. 4 odpisu registra trestov) zo dňa 28.06.2017 (právoplatný totožný deň) za skutok zo dňa 06.01.2017 je zrejmé, že ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Predmetné odsúdenie v bode 1 daného rozsudku bolo za zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a prečinom poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (účinného v čase skutku). Nakoľko súd ukladal súhrnný trest (podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu), zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti je trestný čin najprisnejšie trestný zbiehajúci sa zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona (účinného v čase skutku) - základná trestná sadzba trestu odňatia slobody tohto zločinu je 3 roky až 10 rokov. Tú bolo potrebné upraviť, a to nasledovne:

- súd u obžalovaného 1) K. D. identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť (priznanie sa k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie vo vzťahu ku všetkým zbiehajúcim sa trestným činom, podľa chronologicky pred vyhlásením tohto rozsudku naposledy prezentovaného vyjadrenia tohto obžalovaného cez prečítanú jeho výpoveď z prípravného konania; súd konal hlavné pojednávanie odznova podľa § 277a ods. 1 Trestného poriadku, preto predošlé odmietanie viny, ktoré u neho nastalo v čase po učení prečítanej výpovede, nebolo podľa názoru súdu prekážkou aplikácie tejto poľahčujúcej okolnosti) a dve priťažujúce okolnosti (trestnú minulosť obžalovaného a mnohosť trestnej činnosti); s ohľadom na prevahu priťažujúcich okolností bolo potrebné upraviť dolnú hranicu trestnej sadzby na hodnotu 5 rokov a 4 mesiace.

- keďže tu zbiehajúca sa trestná činnosť predstavuje kombináciu dvoch prečinov a dvoch zločinov, spáchaných viacerými skutkami, bolo potrebné upraviť aj hornú hranicu trestnej sadzby (§ 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona) na hodnotu 13 rokov a 4 mesiace. Pre úplnosť súd dodáva, že súčasné použitie § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona je možné - k tomu viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 02.02.2022 sp. zn. 1Tdo/36/2021.

Aplikovateľná trestná sadzba teda bola v rozmedzí 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. S ohľadom na § 42 ods. 2 Trestného zákona súd nemohol ukladať trest miernejší, než ten uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017 (predstavujúci záznam č. 4 odpisu registra trestov) zo dňa 28.06.2017. Pre miernejší trest by však s ohľadom na (i) mnohosť úmyselnej trestnej činnosti, (ii) predošlé odsúdenia tohto obžalovaného (viď záznamy č. 1 - 3 odpisu registra trestov) a skutočnosť, že (iii) tu žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (viď záznam č. 2 odpisu registra trestov), ani tak nebol priestor. Súd teda siahol po nepodmienečnom súhrnnom trestne odňatia slobody (za súčasného zrušenia výroku o treste v uvedenom rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/60/2017), a to vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov. Ide o výmeru mimoriadne zníženú podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, kedy k mimoriadnemu zníženiu súd pristúpil z dôvodu času, ktorý už od skutku uplynul (viac ako 7 rokov). Vzhľadom na danú časovú okolnosť prípadu má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre tohto obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj takýto trest kratšieho trvania (nezanedbateľný čas totiž na tohto obžalovaného vplývalo aj prebiehajúce trestné stíhanie). Výraznejšie zníženie výmery nebolo možné, vzhľadom na osobu obžalovaného 1) K. D., kedy najmä z odpisu registra trestov (viď záznamy č. 5 - 7) je zrejmé, že úmyselnej trestnej činnosti sa dopúšťal kontinuálne počas nasledujúcich rokov po tu žalovanom skutku aj ďalej, pričom sa dopúšťal aj rôznych

priestupkov (trest kratšieho trvania by tak podľa názoru súdu nemusel byť spôsobilý naplniť účel trestu podľa § 34 Trestného zákona, najmä pokiaľ ide o prevýchovu tohto obžalovaného).

Nakoľko obžalovaný 1) K. D. nebol v uplynulých 10 rokoch pred tu žalovanou trestnou činnosťou vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, zaradil ho súd na výkon tu ukladaného súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z dôvodu ustálenia viny obžalovaného 2) K. Q. na základe prijatia jeho vyhlásenia o vine súdom, pre ukládanie trestu bolo potrebné s ohľadom na informácie plynúce z (i) odpisu registra trestov a (ii) pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022 aplikovať ustanovenia Trestného zákona o ukladaní súhrnného trestu, tiež úhrnného trestu. Tu žalovaného skutku sa dopustil dňa 31.07.2016, s ohľadom na odsúdenie v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022 zo dňa 08.02.2023 (právoplatný čo do viny a trestu dňa 08.02.2023) za skutok zo dňa 24.08.2015 je zrejmé, že ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a to kombináciu 3 prečinov (jedného v štádiu pokusu). Z nich najprísnejšie trestný (§ 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona) je prečin krádež podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona (účinného v čase skutku) s trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky. Tú nebolo potrebné upraviť, nakoľko súd u obžalovaného identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť (priznanie sa k trestnej činnosti a jej úprimné oľutovanie vo vzťahu ku všetkým zbiehajúcim sa trestným činom) a jednu priťažujúcu okolnosť (mnohosť trestnej činnosti; pokiaľ ide o predošlú trestnú činnosť zaznamenanú v odpise registra trestov pod č. 1 - 5, v čase vyhlásenia tohto rozsudku už išlo o odsúdenia zahladené resp. pri ktorých sa na tohto obžalovaného hľadí, akoby odsúdený nebol, resp. upustenia od uloženia súhrnného trestu sú odkazujúce na toho času už zahladené odsúdenia, preto na dané súd už neprihliadal). S ohľadom na § 42 ods. 2 Trestného zákona súd nemohol ukladať trest miernejší, než ten uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022 (predstavujúci záznam č. 6 odpisu registra trestov) zo dňa 08.02.2023, teda nie trest miernejší, než podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Súd teda siahol po podmienenom súhrnnom/úhrnnom trestne odňatia slobody (za súčasného zrušenia výroku o treste v uvedenom rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022), a to vo výmere 6 (šesť) mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov (súd teda navýšil trvanie skúšobnej doby o 1 rok oproti tu zrušovanému výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/32/2022). Súd pri voľbe tohto trestu bral do úvahy (i) časové súvislosti prípadu, kedy od skutku uplynulo už viac ako 7 rokov (teda doba, ktorá ďaleko prevyšuje výšku trestu, ktorá mu v tomto prípade hrozila), počas ktorých sa tento obžalovaný inej/ďalšej trestnej činnosti nedopustil (súd nevie opomenúť vplyv prebiehajúceho trestného stíhania, ktoré po celé roky „viselo“ nad týmto obžalovaným a tiež svojím spôsobom prispelo k jeho náprave). Nebolo tak podľa názoru súdu nutné siahnuť po prísnejšom treste, potrebné bolo len mierne (o 1 rok) predĺžiť už odsúdením za zbiehajúcu sa trestnú činnosť určenú skúšobnú dobu. Takto uložený trest podľa názoru súdu je plne spôsobilý naplniť účel trestu u obžalovaného 2) K. Q. (i keď sa po tu žalovanom skutku dopustil niekoľkých priestupkov v podobe neuzavretia povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla). Na danom závere podľa názoru súdu nič nemení skutočnosť, že tu žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v čase podmieneného odsúdenia, nakoľko to má už medzičasom zahladené (viď záznam č. 3 odpisu registra trestov).

Skrze tento rozsudok uložené tresty obžalovaným považuje súd za zákonné, primerané (nie príliš prísne, nie príliš benevolentné), spravodlivé, bezo zvyšku naplňajúce účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona (po náležitom prihliadnutí na zásady ukládania trestov), a to aj z pohľadu individuálnej prevencie či prevýchovy obžalovaných na jedincov, ktorí sa už v budúcnosti trestnej činnosti dopúšťať nebudú (správnosť týchto záverov súdu, v prípade právoplatnosti tohto rozsudku, však preverí až budúci čas a v ňom zaznamenané počínanie si obžalovaných). Ochranné opatrenie súd v prípade ani jedného z obžalovaných neukladal, nakoľko naň nevzhladol dôvody.

Žiadny nárok na náhradu škody uplatnený v čase vyhlásenia tohto rozsudku nebol, preto výroková časť tohto rozsudku výrok o náhrade škody neobsahuje. Pre úplnosť súd uvádza, že pôvodne v konaní orgánmi činnými v trestnom konaní uvažovaný poškodený A. D. sa už v prípravnom konaní vzdal práv poškodeného (č. I. 49).

Z dôvodov uvedených vyššie rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý senátom v pomere hlasov 3:0 vo všetkých jeho výrokoch (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine obžalovaného 2) K. Q. nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku).

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine obžalovaného 1) K. D., a o treste u oboch obžalovaných možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 Trestného poriadku),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala (§ 316 ods. 1 Trestného poriadku).